

Ципското опционарно бълг(арско) духовно правленіе 1869. — Паланечка българска църковна община 1868. — Отъ Воденъ имаме три печата: а) Боденска българска община 1870, б) Боденска българска църковна община 1870, и г) Българско читалище въ Боденъ 1870. — Село Ваташа: Ваташа бѣлг(ар)ска црковна опщина 1884. — За други български печати вж. въ втората часть на тая книга.

Печати отъ Воденъ и Ваташа

XXV

Света-гора

Света-гора е най-големата на свѣта християнска монашеска република. Въ 1912 г., преди да настѣпятъ балканскитѣ войни и по-късно свѣтовната война, които причиниха размѣстване на населението на Балканския полуостровъ и отчасти на Света-гора, тая последната бѣше обитавана отъ 10,200 души монаси, разпредѣлени по народностъ така: 3,615 руси, 3,207 гърци¹⁾, 340 българи, 288 власи, 18 сърби, 52 грузинци, 180 послушници отъ разни народности, 2,500 работници, главно българи и гърци, а всичко 10,200 души.

¹⁾ Часть отъ „гърцитѣ“ монаси сж българи, власи и албанци по произходъ, но, служейки въ гръцки манастири и скитове, се издаватъ за гърци.